

“సామజవరగమనా!”

కళ్యాణ మంటపంలో వేదికమీద పద్మాసనం వేసుకూచున్న యువతి కళ్ళు మూసుకుని, ఒకానొక గాయనీ మణిని అనుకరిస్తూ పాడుతోంది.

డిటెక్టివ్ టెంపో కుర్చీలో వెనక్కివాలి, ఆమెనే చూస్తూ వినసాగేడు.

పక్కనే కూచున్న క్రైం బ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ టెంపో చేతిమీద తన చేతిని వేస్తూ తలదగ్గరగా వాలాడు. టెంపో ఎడమచేవిని పృథ్వీరావ్ కి అప్పగించాడు.

“చాలాకాలంగా వున్న సందేహం...” పృథ్వీరావ్ తగ్గుస్వరంలో అన్నాడు. ‘సామజవరగమనా’ అంటే ఏమిటి గురూ?

డిటెక్టివ్ టెంపో చప్పుడుచేస్తూ నిట్టూర్చాడు. “చిక్కుప్రశ్నే! ‘డెమో’ లేకపోతే అర్థం కాదు! ఒక పని చెయ్య! అదిగో... పెళ్ళికొడుకు కూచున్న మండపం వైపు వళ్ళేలు పట్టుకుని నడుస్తున్నారు చూడు...! ‘సామజవరగమ నలు’ అంటే వాళ్ళన్నమాట!”

“అంటే... ముత్తైదువులా?” పృథ్వీరావ్ అమా యకంగా అడిగాడు.

“అంటే గొప్ప ఏనుగులాగా - అంటే మదించిన ఏనుగు లాగా - అందంగా, మందంగా, హుందాగా - గంభీరంగా మతులు పోగొట్టేలా నడిచే అందగత్తై లని అర్థం! అలాంటివాళ్ళని మదగజగమనలనీ, మత్తేభగామినులనీ, సామజవరగమలనీ అంటారన్న మాట!”

“అంటే ఆ పాట...” పృథ్వీరావ్ ఏదో అడగబో యాడు.

“త్యాగరాజస్వామి వారు శ్రీరాముడు గురించి రాశార్లే పృథ్వీ! ఆ శ్రీరాముడు కూడా మదగజగమను డట! మత్తేభంలాగా, అందంగా, హుందాగా నడిచే అందగాడట! అంటే... ఇదిగో... వింటున్నావా?”

“లేదు. చూస్తున్నాను. సామజవరగమనలను!” పృథ్వీరావ్ చూపులు తిప్పకుండా అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ చూపులకు అడ్డంగా ఆగాడు, కొబ్బరిబొండాలు అందిస్తున్న వ్యక్తి. స్త్రీ వేసిన కొబ్బరి బొండాన్ని డిటెక్టివ్ టెంపోకి అందించి, మరొకటి పృథ్వీరావ్ కి యిచ్చాడావ్యక్తి. ‘సామజవరగ మనా’ అంటే ఏమిటో ప్రాక్టికల్ గా అర్థం చేసుకునే కార్యక్రమానికి అడ్డు తగిలిన బొండాం వ్యక్తి వైపు కోపంగా చూశాడు పృథ్వీరావ్.

గిరజాల జుట్టు. బుర్రమీసాలు... లుంగీమీద.. పల్నటి జుబ్బా... కొబ్బరి బొండాం వ్యక్తి, రూపం పృథ్వీరావ్ మెదుడులో ఏవో జ్ఞాపకాల తెరల్ని చక చకా తొలగిస్తోంది.

“ఏయ్... ఇలారా!” ముందుకెళ్ళబోతున్న బొండాం వ్యక్తిని పిలిచాడు పృథ్వీరావ్?

ఆ వ్యక్తి రెండడుగులు వెనక్కివేసి, ఆగి,

భయంగా పృథ్వీరావ్ వైపు చూశాడు.

“నువ్వు... నువ్వు... పాతకేడీ దుర్గయ్యవి కదూ!” బొండాం వ్యక్తి కళ్ళు అటుయిటూ కదిలాయి.

“నా పేరేమో దురగయ్యే బాబూ! పాత కేడి మాత్రం కాదండీ!”

“నేనెవరో తెల్సా! ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ ని! ఆరేళ్ళ క్రిందట నీకు మూడేళ్ళు జైలు శిక్ష వేయించా! గుర్తు లేదా?”

“బాబ్బాబు... మన్నించేయండి! తమరైలా మరిసిపోతానండీ! గురుతు పట్టే కదండీ, పెద్ద బొండాం యిచ్చాను!...”

“ఏమిటి కథ! ఇక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యావ్?” పృథ్వీ రావ్ కళ్ళెగరేస్తూ అడిగాడు. “పెళ్ళి మండపంలోకి పెద్ద ప్లాన్ తో వచ్చావా?”

“రామరామ! జైల్నుంచీ వొచ్చాక - వృత్తి మానేసి, ‘జనజీవనసరవంతలో కలిసి పొయాన్దారా! ఇదిగో... యిలా కాయకట్టం జేసుకుని, గౌరవంగా పెద్దమడిసిలా బతుకెళ్ళదిస్తా వున్నా!” దుర్గయ్య మహా వినయంగా అన్నాడు.

“ఊ! ఈ కల్యాణ మండపానికి ఎంతమందిని తీసుకొచ్చావ్, కేడీ వెధవల్ని?” పృథ్వీరావ్ తీక్షణంగా చూస్తూ అడిగాడు.

“ఆరుగురున్నారు దొరా! జైల్లో వున్నప్పుడే ఆళ్ళల్లో మార్పుదెప్పించేసి, బైట పడగానే జనజీవన సరవంతిలో కలిపేశానయ్యా! అమ్మతోడు దొరా! అందరం ఇప్పుడు సెమటోడ్ని బతికేత్తున్నాం...”

“ఊ! జాగర్ర! ఆ ‘జనజీవన సరవంతి’లోనే కంటినూ అయిపో! ‘చోర జీవన సరవంతి’లో కెళ్ళావో...” పృథ్వీరావ్ మాటపూర్తి చేయకుండా ఆపేశాడు.

“ఎంతమాట దొరా! ఇటు తిరిగేశాను! ఇంక అటుతిరిగే ఇదే లేదు! ఇంకో రొండు బొండాలు తాగుతారా, దొరా?” దుర్గయ్య వినయంగా అడి గాడు.

“వద్దు! వెళ్ళు!” పృథ్వీరావ్ ఉరిమి చూస్తూ అన్నాడు.

దుర్గయ్య నాలుగైదు వరసలు దాటి, వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

“సింహం నక్కలను గుర్తు పట్టేసినట్టు. కేడీల్ని గుర్తు పట్టేస్తున్నావ్!” డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“అలవాటు! వాసనొచ్చేస్తుంది! చూడగానే దొంగల్ని పసి గట్టేస్తాం” పృథ్వీరావ్ సగర్వంగా అన్నాడు. “కేడిగాళ్ళంతా, ఇవాళా రేపూ మ్యారేజ్ కాంట్రాక్టర్స్ వద్దా, కేటరింగ్ వాళ్ళవద్దా చేరిపోయి, కల్యాణమండపాలలో ‘కరసేవ’ చేయడం ప్రారంభిం చారు!”

“దొంగలు మీ పోలీసు వాళ్ళకన్నా తెలివైన వాళ్ళు!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“అది జనంలో వున్న పొరపాటు అభిప్రాయం!” అంటూ పృథ్వీరావ్, కొంచెం దూరంలో గెడకర్రలా నిలుచున్న వ్యక్తికి సైగ చేశాడు.

ఆ వ్యక్తి వినయంగా వచ్చి, నిటూరుగా నిలుచు న్నాడు. “రత్నం ఇందాక బొండాంగాడితో మాట్లా డాను..”

“చూశాను సార్..” మట్టిలో వున్న కానిస్టేబుల్ రత్నం అన్నాడు.

“వాణ్ణి ఫాలోచెయ్య! వాడు గ్యాంగ్ లీడర్! క్యాట రింగ్ గ్రూప్ లో, కాంట్రాక్టర్ గ్రూప్ లో కలిసి పోయిం టారు... ఎవరెవరో గుర్తుంచుకో! ఎందరున్నారో లెక్క

పెట్టు! ఫోర్ ఫార్టీ ఫోర్ని తీసుకెళ్ళు!” పృథ్వీరావ్ ఉత్త రువ్విచ్చాడు.

“యస్సర్!” రత్నం దూరంగా జరిగాడు.

“పృథ్వీ! నువ్వు పెళ్ళికొచ్చావా? పెళ్ళి దొంగల్ని పట్టడానికొచ్చావా?” డిటిక్విట్ టెంపో నవ్వుతూ అడి గాడు.

“సింగిల్ విజిటి! డబుల్ వర్క్!” పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఇదిగో... కైలాసం గారొస్తున్నారు!”

దగ్గరగా వస్తున్న వధువు వందన తండ్రి కైలాసం గారిని చూస్తూ టెంపో, పృథ్వీరావ్ ఇద్దరూ పైకి లేచారు; మర్యాదపూర్వకంగా. కైలాసంగారితో పాటు మరొక పెద్దమనిషి వున్నాడు.

“బావగారూ! ఈయన డిటిక్విట్ టెంపోగారు; ఈయన కైం బ్రాంచి ఇన్స్టిట్యూట్ పృథ్వీరావ్ గారు! అమ్మాయి వందన అంటే ఇద్దరికీ ప్రాణం!” అంటూ కైలాసం గారు టెంపో వైపు చూశాడు. “ఈయన వైకుంఠం గారు; మా వియ్యంకులు!”

“వియ్యంకుల పేర్లు చాలా బాగా కలిశాయి!” డిటిక్విట్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. “కైలాసం; వైకుంఠం!”

“మా పేర్లే కాదు; టెంపో గారూ: మా పిల్లల పేర్లు కూడా పాలు తేనెల్లా కలిసి పోయాయి! అందుకే కైలాసం బావగారితో ఏరికోరి వియ్యంమందు తున్నాం!” వైకుంఠం నవ్వుతూ అన్నాడు.

“టెంపోగారూ... మళ్ళీ కలుద్దాం! వందన మీ ఇద్దరితోటీ ఫోటోలు దిగాలంది! తనకి మీరిచ్చే ప్రెజెంట్ టోషన్ అదేట!” అంటూ కైలాసం గారు వెనుదిరి గారు. వైకుంఠం తలపంకించి, కైలాసం గారి వెంట కదిలాడు...

టెంపో దూరంలో వున్న కిటికీ వైపు నడిచాడు. పృథ్వీరావ్ అనుసరించాడు. కిటికీ దగ్గరగా ఆగి, టెంపో సిగరెట్ పాకెట్ తీశాడు. ఇద్దరూ సిగరెట్లు వెలి గించారు.

“.... సామజవరగమనా...” అంటూ పొడుగ్గా రాగం తీస్తూ కీర్తన ముగించింది పాటకత్తె.

“సామజవరగమనా!” ఎంత చక్కటి పదమో ఇప్పటికీ పూర్తిగా అర్థమైంది గురూ:” పృథ్వీరావ్

సాభిప్రాయంగా అన్నాడు. “పట్టుచీరలు కట్టినా, పంజాబీ డ్రెస్సు తొడిగినా - సామజవరగమనలు, సామజవరగమనలే!”

పట్టుచీరల్లో, పంజాబీ దుస్తుల్లో అటుయిటూ తిరు గుతున్న ఆడవాళ్ళను చూస్తూ ఉషారుగా అంటున్న పృథ్వీరావ్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు టెంపో.

“పృథ్వీ, ఒక సలహా! ఆకలిగా చూడొద్దు; ఆరాధ నగా చూశాడు!”

“ఏం?” అట్నుంచీ చూపుతిప్పకుండా అడిగాడు పృథ్వీరావ్?

“ఏం లేదు... సాదా సీదాగా మళ్ళీలో వున్నావ్! యూనిఫామ్ కవచం కూడా లేదు!” టెంపో నవ్వుతో అన్నాడు.

కానిస్టేబుల్ రత్నం ఫోర్ పార్టీఫోర్తో కలిసి వాళ్ళ దగ్గరగా వచ్చాడు. అతని వైపు పొగచక్రం

వదిలి, పృథ్వీరావ్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

“బొండాం గాడు కాకుండా ఆరుగున్నారు సార్!” రత్నం వినయంగా అన్నాడు.

“గుడ్! ఎలా కనిపెట్టారోయ్?” పృథ్వీరావ్ ప్రశ్నించాడు.

“వాళ్ళే మనల్ని కనిపెట్టేస్తున్నారు సార్! మళ్ళీలో వున్నా కూడా, ఒక్క చూపులో మమ్మల్ని కనిపెట్టేసి, కంగారుగా రియాక్ట్ పోయారు సార్! వాళ్ళను కని పెట్టడంలో, వాళ్ళే మనకు సహాయం చేశారు సార్!”

“పలకరించి కన్ఫర్మ్ చేసుకుని మరీ వచ్చాం

మీకంటే దొంగలే తెలివైన ఘటాలని!” డిటిక్విట్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

పృథ్వీరావ్ వినిపించుకోనట్టు, ‘సామజవరగ మనా!’ అంటూ పాడసాగేడు...

ఉన్నట్టుండి కల్యాణ మంటవంలో మంత్రాలు ఊపందుకున్నాయి. ముందు వరస కుర్చీల్లో కూచున్న డిటిక్విట్ టెంపో; ఇన్స్టిట్యూట్ పృథ్వీరావ్ కల్యాణ వేదిక వైపు చూశారు. వధూవరులు పక్క పక్కనే కూచున్నారు.

“అయ్యా... జీలకర్రా, బెల్లం తంతు అయిపో

సార్! ‘జనజీవన స్రవంతి’లో కలిసి పోయాం! అంటూ అందరిదీ ఒకేమాట సార్!” ఫోర్ ఫార్టీ ఫోర్ అన్నాడు.

“వాళ్ళు కేటుగాళ్ళు! మళ్ళీ వాళ్ళ కంటపడ కుండా ఒక కన్నేసి వుంచండి! గో!” పృథ్వీరావ్ ఉత్తరు విచ్చాడు.

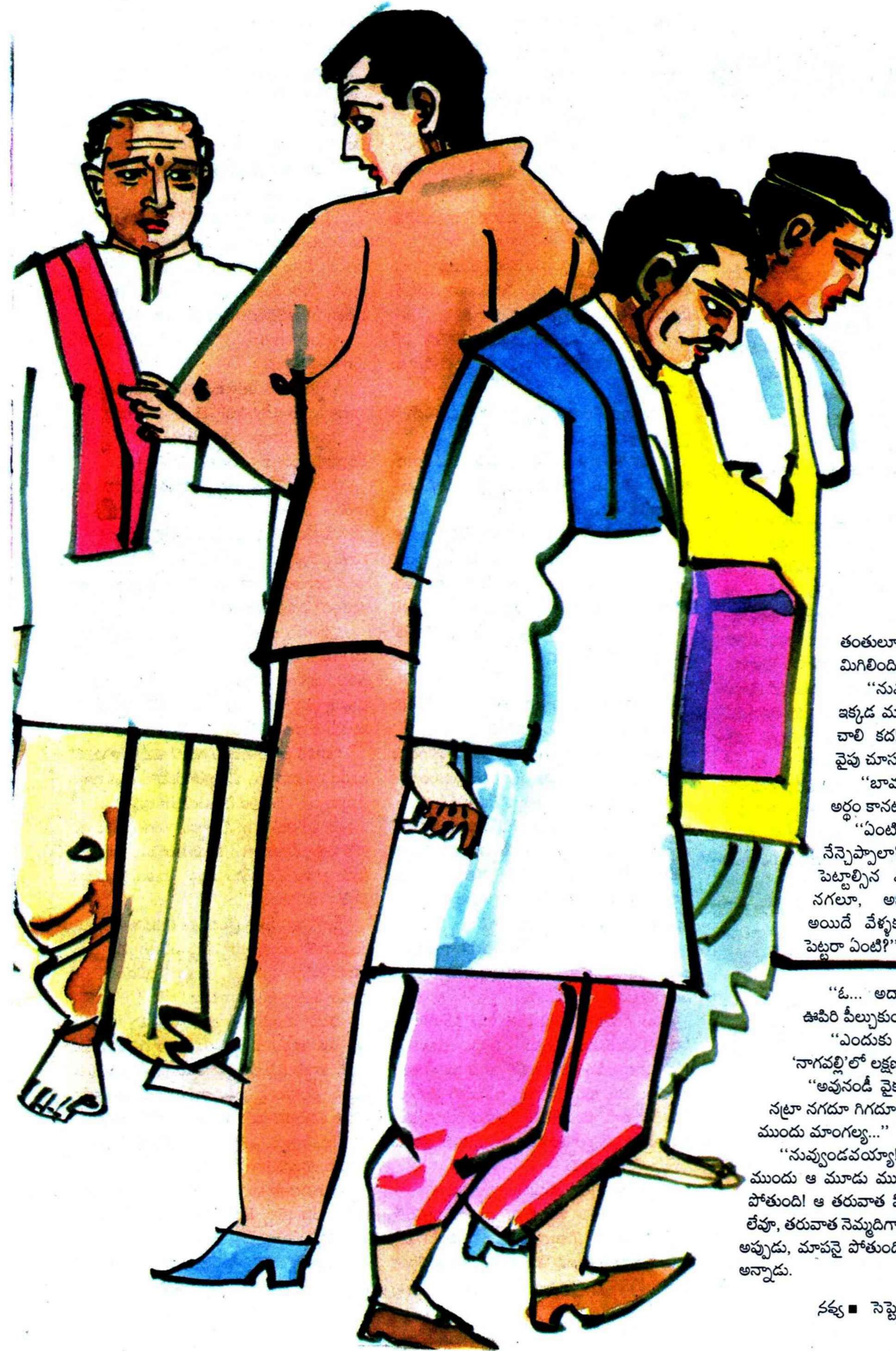
కానిస్టేబుల్స్ వెళ్ళిపోయారు.

“ఇప్పుడు నిర్ధారణై పోయిందిగా పృథ్వీ;

యింది. మాంగల్యధారణకు శలవా?” సిద్ధాంతి మంత్రం ఆపి అడిగాడు.

“ఆగవయ్యా సిద్ధాంతీ! ఏమిటా తొందర?” వరుని తండ్రి వైకుంఠం గోచీ బిగించుకుంటూ వేదిక ఎక్కి కసీరాడు.

“తొందరంటే తొందరేనండి! ముహూర్తం ముంచుకోచ్చేస్తోంది!” సిద్ధాంతి చేతి గడియారం చూసుకుంటూ అన్నాడు “శాస్త్రోక్తంగా సకల

తంతులూ చక్కగా జరిపించేశా!
మిగిలింది మాంగల్యధారణే!”

“నువ్వు ముగించావు!
ఇక్కడ మా వియ్యంకులు మగిం
చాలి కదా!” వైకుంఠం కైలాసం
వైపు చూస్తూ అన్నాడు.

“బావగారూ...?” కైలాసం
అర్థం కానట్టు చూస్తూ అన్నాడు.

“ఏంటి బావగారూ! అన్నీ
నేనైప్పాలా? అమ్మాయికి మీరు
పెట్టాల్సిన వడ్డాణమూ, సెట్టు
నగలూ, అబ్బాయికి బ్రేస్‌లెట్టు
అయిదే వేళ్ళకూ ఆరు ఉంగరాలు
పెట్టరా ఏంటి?”

“ఓ... అదా!” కైలాసం తేలిగ్గా
ఊపిరి పీల్చుకుంటూ అన్నాడు.

“ఎందుకు పెట్టం బావగారూ?
'నాగవల్లి'లో లక్షణంగా పెట్టేస్తాంగా!”

“అవునండీ వైకుంఠంగారూ! ఆ నగా
నత్రా నగదూ గిగదూ నాగవల్లి లాంఛనాలు!
ముందు మాంగల్య...”

“నువ్వండవయ్యా! నువ్వు చెప్పినట్టే
ముందు ఆ మూడు ముళ్ళు వేసేస్తాం! ఓ పన్నె
పోతుంది! ఆ తరువాత పిల్లతండ్రి 'నగలిప్పుడు
లేవూ, తరువాత నెమ్మదిగా చూద్దాం!” అంటాడు!
అప్పుడు, మాపనై పోతుంది!” వైకుంఠం బిగ్గరగా
అన్నాడు.

కొంగుని నోట్లో దోపుకుని, మౌనంగా రోదిస్తూ వుండి పోయింది. డిటిక్విట్ టెంపో కోటు జేబులోంచి ప్యాకెట్ తీసి, సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ కైలాసాన్ని సూటిగా చూశాడు.

“కిటికీ తలుపులు ఎవరు తెరిచారు? మీరేనా?”
కైలాసం అప్పుడే గమనించినట్టు, టెంపో వెనక వైపు నున్న తెరిచిన కిటికీని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. “దానికి మెష్లేదు.. పైగా ఏసీ గది.. మేం తెరవ లేదు...”

టెంపో గిరిక్కున వెనక్కి తిరిగి, కిటికీ దగ్గరగా కదిలి, వెలుపలకి చూస్తూ వుండి పోయాడు. ప్రహరీ గోడ దాకా పచ్చటి తివాచీలా పచ్చిక. మధ్యలో వర సగా క్రోటన్ మొక్కలు.. టెంపో కిటికీలోంచి పొగ ఊదుతూ కళ్ళు చిట్టించాడు.

“మిస్టర్ కైలాసం... ఇలారండి!”
కైలాసం టెంపో దగ్గరగా జరిగాడు. టెంపో అతని వైపు తిరగలేదు.

“క్రోటన్ల మధ్య చూడండి...”
కైలాసం కళ్ళు చిట్టిస్తూ చూశాడు. క్రోటన్ల మధ్య పడి వుంది లెదర్ బ్యాగ్.

“అదే! అదే టెంపోగారూ నగలసంచీ!” కైలాసం ఆవేశంగా అరిచాడు. ఆత్రంగా గుమ్మం వైపు తిరిగి పరుగెట్టబోయిన అతన్ని చేతిని పట్టుకుని ఆపాడు టెంపో.

“నగలు అందులో వుంటాయని ఆశపడుతున్నారా? అది ఆశకాదు; అడియాస”.

కిటికీలోంచి సంచీని చూడడానికి వచ్చిన సుధ, మళ్ళీ నేల మీద కూలబడింది. కైలాసం ఏడుస్తున్న భార్య దగ్గరగా వెళ్ళి, తలమీద చెయ్యి వేసి, వోదార్చే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

టెంపో మొబైల్ డయల్ చేశాడు. “పుధీ! ఈ గదిలోంచి కాంపౌండ్లోకి కిటికీ వుంది. దాని ముందు క్రోటన్స్. వాటిమధ్య లెదర్ బ్యాగ్... వెంటనే వెళ్ళి తీసుకో!”

టెంపో కళ్ళు గదంతనీ పరిశీలనగా చూస్తున్నాయి. గది మూలలో తాగి పడేసిన కొబ్బరి బొండాలు కుప్పగా పడున్నాయి.

“అయ్యా కైలాసం గారూ! త్వరగా! త్వరగా రండి!” గది ముందు నుంచి సిద్ధాంతి అరుపులు.. కైలాసం బలహీనంగా టెంపో వైపు చూశాడు.

“టెంపోగారూ... ఏం చేద్దాం?”
“ఎప్పటికైనా చెప్పాల్సిందేగా! ఇప్పుడే చెప్పేద్దాం! రండి!” టెంపో కైలాసం చేతిని పట్టుకుని గది బయటికి నడిపించాడు.

నగలు చోరీ అయిన విషయం కల్యాణ మండలం గాలిలాగా వ్యాపించి పోయింది. అతిథులు గుంపులు గుంపులుగా గుసగుసల్లో మునిగిపోయారు. వేదిక మీద కూర్చున్న వధూవరులు ఏం చేయాలో తెలీని బొమ్మల్లా, కీ అయి పోయిన బొమ్మల్లా కూచున్నారు. వధువు వందన కళ్ళల్లోంచి ధారలు కట్టిన కన్నీళ్ళు - ఆమె భయాన్నీ, బాధను కొలుస్తూనే వున్న గ్రావుల్లా సాగిపోతూనే వున్నాయి.

పెళ్ళికొడుకు చూపులు కొబ్బరి కాయ మీద వున్న మంగళసూత్రం మీదే తాపడం అయిపోయి వున్నాయి.

కైలాసం, ఆయన భార్య సుధ; వైకుంఠం, ఆయన భార్య కాంతమ్మ, సిద్ధాంతి; వైకుంఠం తమ్ముడూ, కైలాసం బావగారూ కుర్చీల్లో గుంపుగా కూచున్నారు. కైలాసం గారి దగ్గరగా కూచున్న డిటిక్విట్ టెంపో, దగ్గరగా వస్తున్న ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావుని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

“దార్లన్నీ సీల్ చేసేశాను! లెదర్ బ్యాగ్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాను. ఎవ్వరూ బయటికి వెళ్ళలేదు...” పృథ్వీరావు టెంపో చెవిలో చెప్పి, కుర్చీలో కూచున్నాడు.

“పుధీ! బొండాం అండ్ పార్టీ...” టెంపో సాలోచనగా అన్నాడు.

“వదుల్తానా? ఒక గదిలో - లాకప్ లో వుంచా!” పృథ్వీరావు సగర్వంగా అన్నాడు. “లోపల ఫోర్ ఫోర్ ఫోరూ, గుమ్మం బయట రత్నం - అల్ట్రాగా వున్నారా!”

“బావగారూ... దొరికితే - వెంటనే, దొరక్కపోతే - ఒకే ఒక నెల - రోజులు... నెల రోజుల్లో ఒక్క గ్రాము కూడా తక్కువ కాకుండా నగలన్నీ ముట్ట జెప్పాను! కార్యం జరిగి పోని వ్వండి! నగలు అప్పగించాకే అమ్మాయిని తీసికెళ్ళండి...” కైలాసం దీనంగా అడిగాడు.

వైకుంఠం వంచిన తలను పైకెత్తి దిగాలుగా చూశాడు. “బంధువులలో, స్నేహితులలో షా పరువు పోయింది! కైలాసం గారూ... ఒక విషయం చెప్పండి! మీరు నిజంగా నగలు చేయించారా?”

“అదేంటి బావగారూ... అంతమాటన్నారు! డిజైన్లు కూడా మీరు ఓకే చేశాకే కదా, చేయించాను!” కైలాసం దెబ్బతిన్నట్టు చూస్తూ అన్నాడు.

“డిజైన్లు చూయించడానికేం భాగ్యం! నగలు చేయించారని, చేయించినట్టు నాటకాలాడారా? అనేదే మా బెంగి!” వైకుంఠం భార్య ఉక్రోషంగా అంది.

“కాంతం..” వైకుంఠం భార్యకు నచ్చచెప్తున్నట్టు అన్నాడు- “మునిగి పోయిందేమీ లేదుగా!”

“అయ్యో రాతా! ఇంకా ఏం మునగాలండి? నా బిడ్డ మీద ఏ పాపిష్టి కళ్ళ దిష్టో పడిందండీ! పోయినే దాది కూడా ఇలాగే...” కాంతమ్మ గుక్కతిప్పుకుంటూ ఆగింది. “ఇక లేవండి... జరిగింది చాలు!”

“వదిన గారూ... పెద్ద మనసు చేయండి!” సుధ కాంతమ్మ చెయ్యి పట్టుకుంటూ అంది.

“వదినా లేదూ, వల్ల కాదూ లేదు! ఊరుకో!” కాంతమ్మ కసిరింది.

“బావగారూ...” కైలాసం ఆశగా అన్నాడు.

“కైలాసం గారూ... మిమ్మల్ని, మీ పరిస్థితిని,

ఈడు... జోడు ... అందం... విశ్వర్యం కల్యాణం ... కాకతీయ!

కాకతీయ మ్యరేజస్ ఫై. లిమిటెడ్.
103, 109 & 203, విజయక్ష్మి ఆపార్ట్ మెంట్స్, చర్లపల్లి వెనుక, అమీర్ పేట్, హైదరాబాద్. 500-073.
ఫోన్: 040 - 23747777, 9391999999

FREE online Registration & Free search
www.kaakateeya.com
www.telugumarriages.com
www.kannadamarriages.com
www.tamilmarriages.com

అమీర్ పేట్	నెల్లూరు
కూకట్ పల్లి	తిరుపతి
దిల్ షాఖ్ నగర్	కర్నూలు
విజయవాడ	(చెన్నయ్) టి.నగర్
గుంటూరు	బెంగుళూర్
తెనాలి	సేలం
విశాఖపట్నం	మధురై
రాజమండ్రి	వెల్లూరు
కాకినాడ	తిరుచి
ఖమ్మం	పాండిచ్చేరి
ఒంగోలు	ఈరోడ్
	విలూరు

చెన్నయ్ (అన్నానగర్), చెన్నయ్ (పోరూర్), చెన్నయ్ శాంబరం, జయనగర్, కొయంబత్తూరు.

ముఖ్యంగా మీ అమ్మాయిని చూస్తుంటే... నాకు జాలే స్తోంది... కానీ... నేను నిస్సహాయుణ్ణి... ఏమీ చేయ లేను.. 'సాలంకృత కన్యాదానం' అన్నారా! అది గుర్తుంచుకుని వీటల మీదికి తెచ్చే ముందే మీరు నగలు అలంకరించి వుండాలి..”

“అయ్యో రాత! మీరు మరీ... నగలు చేయించి వుంటే గదండీ... అలంకరించడానికి! ఆ మాత్రం తెలీదూ! ఆ మూడు ముళ్ళు పడితే - ఇదిగో - ఇప్పుడు ఆడుతున్నారే - యీ దొంగతనం నాటకం - ఆడి, చుక్కలు చూపించి వుంటారు! కాదూ కూడదని మనం ఉంటే కట్నం కేసుందిగా” కాంతమ్మ గుడ్లరు ముతూ అంది.

“వైకుంఠంగారూ... అమ్మాయి ముఖం చూడండి! ఆలోచించండి! కైలాసం గారు మాటకు కట్టుబడే వ్యక్తి! నెలలోగా...” టెంపో మాటకు వైకుంఠం అడ్డు తగిలాడు.

“టెంపోగారూ.. మీకు తెలీదు! మీరూరుకోండి! ఇవాళ రేపూ ఆడపిల్లల తల్లి దండ్రుల పెళ్ళిళ్ళప్పుడు ఆడే నాటకాలు మీ కర్థం కావు. మాది స్వానుభవం! ఆ! అంటూ సగం తాగిన కూల్ డ్రింక్ బాటిల్ని రపే మని నేలమీద పెట్టి పైకి లేచాడు వైకుంఠం.

“కాంతం... లే.. సామాన్లన్నీ సర్దించు! వచ్చిన పని వాకిట్లోనే అయిపోయింది!” అన్నాడు భార్యను చూస్తూ... “అబ్బాయిని లేవగొట్టు! వడ్డించని విస్తరి

పుట్టిరావ్ స్పీడుగా వెళ్ళాడు. సిద్ధాంతి దగ్గి గొంతు సవరించు కున్నాడు “అయ్యా. వైకుంఠం గారూ... శుభ కార్యానికేమో పురి ట్లోనే సంధి కొట్టింది! మరి నా సంగతి...”

“చాలేవయ్యా... పెట్టావు, వెధవ ముహూర్తం! నువ్వీ ముహూర్తం పెట్టి నప్పుడే ఆపశకునమైంది! అప్పుడే తెలుసు నాకు.... ఇది కడతేరేకల్యాణం కాదని... శాస్త్రం తెలీనప్పుడు వేరేపని చూసుకుని ఏడవొచ్చుగా! ఇలా అశుభ ముహూర్తాలు పెట్టకపోతే!”

ముందు కూచున్నట్టు వాడెందుకు అక్కడ?” కైలాసం కుర్చీలోంచి లేచి, వైకుంఠం ముందు నేలమీద కూచుని, రెండు అరచేతుల్ని ఆయన పాదాల మీద వుంచాడు. తల పైకెత్తి నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో దీనంగా చూశాడు. “బావగారూ.. నన్ను నమ్మండి! నగలు చేయించాను! పోయాయి! పోతే పోయాయి! మళ్ళీ చేయిస్తాను... అమ్మాయి జీవితాన్ని...”

వైకుంఠం అందర్ని కలియజూశాడు. “ఏమిటండీ ఇతను! కాళ్ళు పట్టుకుంటాడేంటి అసహ్యంగా! చీ చీ!”

“బావగారూ..” టెంపో కుర్చీలోంచి లేచాడు. “కైలాసం గారూ... పైకి లేవండి!” కైలాసం పైకి లేచి, బలహీనంగా చూశాడు.

“కైలాసం గారూ... ఆఫ్ఫరల్ ఏం జరిగింది పుడు? పెళ్ళి ఆగిపోయింది! చరిత్రలో చాలాచాలా పెళ్ళిళ్ళు పీటల మీద ఆగిపోయాయి! మీరు అడగాల్సిందేదో అడిగారు! వైకుంఠంగారు చెప్పాల్సిందేదే చెప్పారు! కాళ్ళూ కడుపులూ పట్టుకోడం దేనికీ? గుండె దిటువు చేసుకోండి!”

“టెంపోగారూ!” “ముందు వందన వద్దకెళ్ళి, ధైర్యం చెప్పండి!” టెంపో సీరియస్ గా అని, ఇన్ స్పెక్టర్ పుట్టిరావ్ వైపు తిరిగాడు. “పుట్టిరావ్! అతిథులందర్ని భోజనాలకి పంపించు. ఫింగర్ ప్రింట్స్ వాళ్ళని రమ్మని! క్వీక్! అది కిటికీ లోపల్నుంచీ తెరిచారెవరో! నగల దొంగ అని నా నమ్మకం! సంచీ గిరాబీశాడుగా! కిటికీ మీద వేలి ముద్రలు గ్యారెంటీగా వుంటాయి!”

“యస్! తలుపు మీద కూడా వుండొచ్చు!” అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ పుట్టిరావ్ వేగంగా కదిలాడు. “పుట్టిరావ్!” డిటెక్టివ్ టెంపో పిలిచాడు. పుట్టిరావ్ అగి, చూశాడు. “ఏమిటి టెంపో?” “గదిలో బంధించిన కేడిగాళ్ళను ఇంటరాగేషన్ కి పంపించు! నగల సంచినీ కిటికీ గుండా తోడు దొంగ లకి అందించారనిపిస్తోంది!” టెంపో సాలోచనగా అన్నాడు. “ఇంటరాగేషన్...”

“పవర్ ఫుల్ గా వుంటుంది! వుందిగా థర్డ్ డిగ్రీ! కక్కిస్తా! నిజానీ! నగల్నీ!” అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్

సిద్ధాంతి రోషంగా అన్నాడు. “నేను కూడా చదివాను. ఎం.ఎ. బి.ఇడి., ఉద్యోగం యిచ్చేవాడెవడూ? రిజర్వేషన్లు మా కాళ్ళూ చేతులు కట్టేశాయిగా! బతకాలి! ఏదో. తెలిసిన చావో, తెలీని చావో చస్తూ ఇంత పిండం తింటున్నాం! ఒకరిద్దర్ని చంపకుండా వైద్యుడు కాలేదన్నట్టు... ఈ ముహూర్తాలు అంతే! మాకూ రావాలిగా, అనుభవం!”

వైకుంఠం మాట్లాడకుండా అక్కణ్ణుంచి కదిలాడు.

“నా కడుపు కొట్టినవాడు నాశనమై పోతాడు!” సిద్ధాంతి సణిగాడు.

“సిద్ధాంతిగారూ! మీరు నిర్ణయించిన ముహూర్తం మంచిదే! దొంగకి బాగా అచ్చొచ్చింది!” డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వాడు.

“అయ్యా... నిజం చెబుతున్నాను. ఇది నేను సిద్ధాంతం చేసిన ముహూర్తమండీ! వరుడి కుటుంబానికి లాభం చేకూర్చే దివ్యమైన ముహూర్తం! అమ్మాయిని చూశారుగా! కుందనపు బొమ్మ! తెలీకడుగు తాను... ఆ నగలు దిగేసి, ఆ అమ్మాయి అందాన్ని పాడు చేయడం దేనికండీ!”

“బాగా చెప్పారు!” అంటూ టెంపో పైకి లేచాడు.

గంట గడిచింది. ‘కాని పెళ్ళి - భోజనాలు’ చేసిన అతిథులు హాల్లో కుర్చీలో కూచున్నారు. సిగరెట్ పీలుస్తూ నించున్న టెంపోను సమీపించాడు పుట్టిరావ్.

“అతిథులందర్ని - ఒక్కొక్కర్ని సోదాచేసి బైటికి పంపేస్తాను!”

“వద్దు! అతిథులందరూ వుండాలి...” టెంపో అన్నాడు. పుట్టిరావ్ గదిలో వేలి ముద్రలు తీయించావుగా?”

“కిటికీ చిరతమీదా, రెక్కల మీదా - ఎక్కడా వేలి ముద్రలు లేవు! శుభ్రంగా తుడిచి క్లీన్ చేసినట్టున్నాయన్నాడు ఎక్స్ పర్ట్...”

“కిటికీమీద వేలి ముద్రలు - వుండవు! నాకు తెలుసు!” టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు; ముందు వరసలో కూచుని దిగాలుగా చూస్తున్న కైలాసం దంపతుల్ని, వదువు వందననూ చూస్తూ.

“గూరు... వేలి ముద్రలు వుండవని తెలిసీ, ఎందుకు చెక్ చేయమన్నావ్?” పుట్టిరావ్ అడిగాడు. “చెక్ చేయించమని నేను అన్నప్పుడు వున్నాయి. చెక్ చేసేటప్పుడు లేవు మాయమయ్యాయి!”

“మాయమయ్యాయా?” పుట్టిరావ్ కళ్ళు చిట్టిస్తూ అన్నాడు. “ఓ... తుడి చేశారా? ఎవరు?”

“దొంగ...” “ఎవరు?” పుట్టిరావ్ అడిగాడు.

“పుట్టిరావ్... అటుచూడు... మగ పెళ్ళివారు గదులు ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోతున్నారు.. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయాక చెప్తాను!” లగేజీ మోసుకుంటూ వెళ్తున్న మను షల్నీ! పెళ్ళి కొడుకునీ, అతని తల్లిగారినీ చూస్తూ అన్నాడు టెంపో.

“టెంపో... మా ప్రాసీజురోకలుంది! తెలుసుగా! సోదా చేసేట్టయితే, మగ పెళ్ళి వాళ్ళ మూట ముళ్లే కూడా సోదా చేయాలి! ఏమంటావ్?”

“వదిలేయ్ పుట్టిరావ్! పెళ్ళి పెటాలకులైనందుకు ఇప్పుడే ఆగ్రహంతో వున్నారా? సోదా చేసి, ఆ ఆగ్రహానికి అవమానం జత చేయడం దేనికీ?”

“టెంపోగారన్నది నిజమే! సోదాలు వద్దు! వాళ్ళను వెళ్ళనివ్వండి!” కైలాసం గారు విరక్తిగా అన్నారు.

వైకుంఠం వాళ్ళ దగ్గరగా వచ్చాడు. నిస్సహాయంగా కైలాసం వైపు, వదువు వైపు చూశాడు. “కైలాసం గారూ... ఆగిపోయింది మీ అమ్మాయి పెళ్ళి మాత్రమే కాదు; మా అబ్బాయి పెళ్ళి కూడా! మీరు ఏమీ చేయలేరు; నేనూ ఏమీ చేయలేను... అబ్బాయి, వాళ్ళమ్మా నా మాట వినరు! వస్తాను!”

కైలాసం రెండు చేతులా ఎత్తి నుదురుమీద జోడించాడు, మౌనంగా.

“వైకుంఠంగారూ! నగల దొంగ దొరికాడు! కాస్సేపు ఆగి వాణ్ణి, నగల్ని చూసి వెళ్ళండి! కనీసం కైలాసంగారు నాటకాలు ఆడలేదనీ, నగలు నిజంగానే చేయించారనీ మీకు రూఢి అవుతుంది...” టెంపో చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

“దొంగ దొరికాడా! గంట క్రితం దొరికితే ఎంత బావుండేది? నగలు దొరికాయా?... అయినా ఏం లాభం! ఈ పెళ్ళి జరగదు! ముహూర్తం కొండెక్కి పోయింది! యమగండం వచ్చేసింది! ముఖ్యమైన పాయింట్ మిటంటే - మాకు అన్నీ అపశకునాలే!” వైకుంఠం విచారంగా అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో వందలాది మంది అతిథుల్ని కలియజూశాడు.

“మీ అందరికీ అసౌకర్యం కలిగించాం. క్షమించాలి! మీ అందరిముందూ జరగాల్సిన పెళ్ళి ఆగిపోయింది. అందుక్కారణం పెళ్ళి కూతురికి తండ్రి పెట్టిన నగల సెట్టు చోరీ కావడం! చోరీ ఎవరు చేశారు? మనలో ఎవరైనా కావచ్చు! నగలు గడప దాటకుండా వుండటానికి అవసరమైన జాగ్రత్తలన్నీ తీసుకున్నాం!”

“చాలాతెలివిగా నగల్ని కాజేసిన దొంగ - చిన్న పొరపాటు చేశాడు! ఆ పొరపాటు అతన్ని నాకు పట్టిచ్చింది! నగలు కాజేసిన వ్యక్తి, నిజంగా జిత్తులు మారి! నగల సంచినీ కిటికీగుండా బైట పారేసి,

నగలు బైటికి జారి పోయినట్టు వూహించే అవకాశం కల్పించాడు. నగలతో మనతోబాటు కల్యాణ మండలంలో వుండిపోయాడు..”

“టెంపో... చిన్న సందేహం...” ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీ రావ్ అడ్డుతగుల్తూ అన్నాడు. “బైటికి వెళ్ళే ప్రతి దాన్నీ, ప్రతి వ్యక్తినీ మనం సోదా చేస్తాంగా! దొంగ నగల్ని ఇక్కడే వుంచుకున్నాడని నేను అనుకోను!”

టెంపో చిరునవ్వుతో పృథ్వీరావ్ వైపు చూశాడు. “థాంక్స్ పృథ్వీ! అతిదు లందర్లోనూ కలిగే సందేహాన్ని వ్యక్తం చేశావ్! నువ్వు పెళ్ళికూతురు పార్టీ లగే జీని సోదా చేస్తావా?”

“...చేయను!” ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ వెంటనే అన్నాడు.

“వధూవరులకు చదివించడానికి తేబడిన గిప్టు ప్యాకెట్స్ సోదా చేస్తావా?”

“అది.... చేయను..” పృథ్వీరావ్ తడబడుతూ అన్నాడు. “నిజం చెప్పాలంటే... రూల్సు ప్రకారం... తప్పకుండా చేస్తాను!”

సర్దుకుంటూ, తనను దిద్దుకుంటూ అన్న పృథ్వీ రావ్ ని టెంపో చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“నిజమా? నమ్మమంటావా?” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“అయితే నీ నిజాయితీ నిరూపించుకో ఇన్స్పెక్టర్! ఇదిగో... మన వైకుంఠంగారి చేతుల్లో వున్న గిప్టు ప్యాకెట్స్ ని సోదా చెయ్!”

“గురూ...” పృథ్వీరావ్ నోరు తెరిచాడు. “టెంపో గారూ... బలేవారే.. మాంగల్యధారణ

జరిగాక, మా కోడలయ్యాక, పెళ్ళి కూతురికివ్వడానికి నేను తెచ్చిన గిఫ్ట్ ఇది!” వైకుంఠం నవ్వుతూ అన్నాడు. అందరూ నవ్వారు.

“కమాన్ పృథ్వీ... కోడలై వుంటే - వైకుంఠం గారు పెళ్ళి కూతురికి ఇవ్వాలని స్పెషల్ గా తెచ్చిన ప్యాకెట్ లో ఏ గిఫ్ట్ వుందో చూద్దాం! సోదా చెయ్!”

“మిస్టర్ టెంపో! మీరు నన్ను అవమానిస్తున్నారు!” వైకుంఠం కోపంగా అన్నాడు.

“నో మిస్టర్ వైకుంఠం! అనుమానిస్తున్నాను! త్వరలో అవమానిస్తాను!” టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు. “పృథ్వీ!”

పృథ్వీరావ్ తటాలున వైకుంఠం చేతుల్లోని గిఫ్ట్ ప్యాకెట్ ని లాక్కున్నాడు. కదల బోయిన వైకుంఠం ముంజేతిని టెంపో వేళ్ళు, ఇనప కడ్డీల్లా చుట్టేశాయి.

“మైగాడ్!” ప్యాకెట్ వోపన్ చేసిన పృథ్వీరావ్ నిర్ఘాంతపోతూ అరిచాడు. అతని కుడిచేయి వడ్డాణాన్నీ, గొలుసుల్నీ, నెక్లెస్ నీ పైకెత్తి పట్టుకుంది. ఆశ్చర్యం వేలాది కంఠాల గుండా హాల్లో ప్రతిధ్వనించింది.

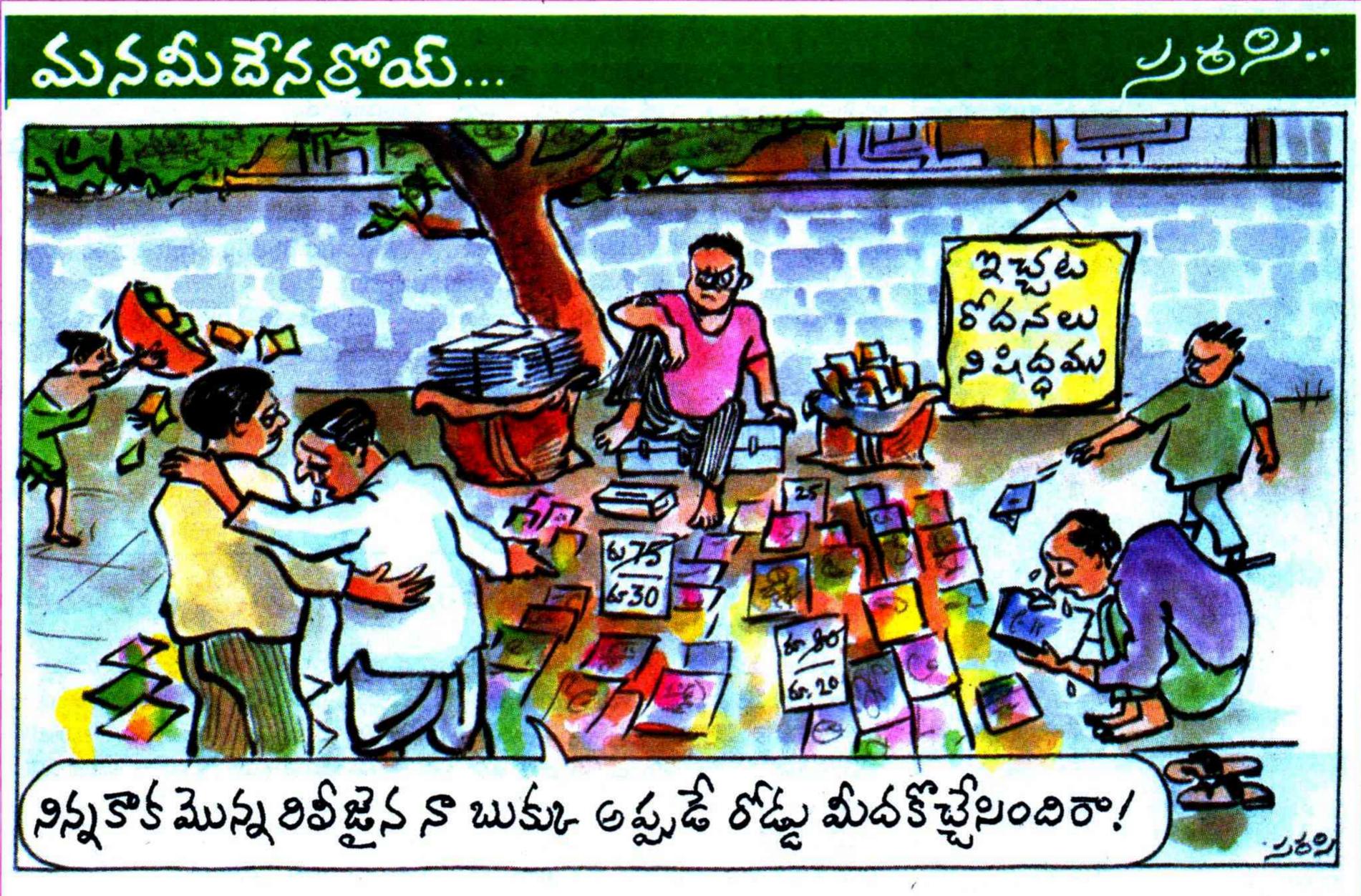
“అవి... అవి... అమ్మాయికి నేను చేయించిన నగలే!” లేచి పృథ్వీరావ్ దగ్గరగా వస్తూ అరిచాడు కైలాసం. సుధ ఆత్రంగా భర్తను అనుసరించింది.

టెంపో చేతిపట్టు నుంచీ విడిపించుకోడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్న వైకుంఠాన్ని పోలీసులు చుట్టేశారు.

“పెళ్ళికొడుకు తండ్రి అయిన వైకుంఠంని నేను ఎందుకు అనుమానించాను?” డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్న

రూపంలో తన వివరణ ప్రారంభించాడు. “నెలలోగా మరో సెట్టు నగలు చేయించి యిస్తాననీ, పెళ్ళి జరిగి పోనివ్వమనీ ప్రాధేయపడుతూ, కైలాసంగారు అతని కాళ్ళు పట్టుకున్నారు. వైకుంఠం భార్య కోపంగా రియాక్టెండ్. ‘పోయినేడాదీ ఇలాగే జరిగింది!’ అంటూ వాపోయిందామె! ‘మీకు తెలీదు! మీరూరు కోండి! మాది స్వానుభవం!’ అంటూ నన్ను కసిరాడు వైకుంఠం.

“పోయినేడాదీ వీళ్ళకి ఇలాగే జరిగిందా? ఇలాంటిది వైకుంఠానికి స్వానుభవమా? అనే ప్రశ్నలు నాలో అనుమానబీజాన్ని నాటేయి! ఏ తండ్రి తన కూతురి పెళ్ళికి చెప్పిన నగలు చేయించకుండా నాటకం ఆడేంత సాహసం చేయడు! మరో విషయం: గదిలో కిటికీ తలుపులు తెరిచి వున్నాయి! అది ఏ.సీ. గది. తామెవరూ కిటికీని తెరవనేలేదన్నారు కైలాసం గారు. అయితే కిటికీ ఎలా తెరుచుకుంది? ఎవరు తెరిచారు? నగల దొంగ తెరిచాడు? ఎందుకు? ఖాళీ చేసిన నగల సంచీని బైటికి గిరాటేయడానికి? అదెందుకు? నగలు కాజేసిన దొంగ తోడుదొంగకు నగలు అందించాడనీ, నగలు ఎల్లలు దాటేశాయని తప్పు దారి పట్టించడానికి! అంటే దొంగ కిటికీ తెరిచాడు. అతని వేలి ముద్రలు చిడతల మీదా, కిటికీ రెక్కల మీదా వుండి తీరాలి! వైకుంఠం సమక్షంలో - వేలిముద్రలు తీయించమని ప్రత్యేకంగా ఉద్దేశ పూర్వకంగా ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ కి చెప్పాను! అందర్నీ డైనింగ్ హాల్లోకి పంపేశాం. కైలాసం గారి కుటుంబాన్ని వేరే గదిలో వుంచాం! లక్షలాది రూపాయల నగలు పోయాక, ఆ

ఇన్నకొక మొన్న రివీజైన నా బుక్కు అప్పుడే రోడ్డు మీదకొచ్చేసిందిరా!

గది గురించి వాళ్ళు పట్టించుకోలేదు, సహజంగా! వాళ్ళ విచారంలో వాళ్ళున్నారు! మెల్లగా జారుకుని, దొంగతనం జరిగిన గదిలో, బాత్‌రూంలో దాక్కుని కాచుకున్నాను! నా ఊహను నిజం చేస్తూ, వేలి ముద్రల్ని చెరిపి వేయడానికి - గదిలోకి వచ్చాడు, రహస్యంగా వైకుంఠం. కిటికీని తుడుస్తున్న అతని కార్యక్రమాన్ని నా మొబైల్ వీడియోలో బంధించాను!" టెంపో ఆగి, వైకుంఠం వైపు చూశాడు. అతని ముఖంలో నెత్తురంతా ఇంకిపోయింది!

"టెంపోగారూ! ఈ దౌర్భాగ్యుడు ఎందుకీ ఘోరం చేశాడు. ఆ నగలు మా అమ్మాయి ద్వారా వాడికొంపకే చేరేవిగా?" కైలాసం ప్రశ్నించాడు.

"ఎందుకు నగలు కాజేశాడంటే - పెళ్ళి ఆపించడానికి!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఎందుకు? నచ్చి, మెచ్చిన సంబంధమేగా?"

"ఎందుకంటే - మరో ఖరీదైన, కట్నకానుకలు ఎక్కువగా యిచ్చే సంబంధం చేసుకోడానికి!" టెంపో నవ్వాడు. "మీ 'వైకుంఠం బావ' గారిది మాస్టర్ ప్లాన్! ఒక్క షాటి! రెండు సిక్సర్లన్న మాట! మీ అమ్మాయి నగలు తేరగా దక్కాయి! పెళ్ళాగి పోయింది! మరో సంబంధం రెడీగా వుంది.."

"గురూ .. ఈ స్కాండల్ పథకం ఎలా ఊహించావ్?" ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అడిగాడు.

"బుర్రతో ఊహించలేదు; చెవుల్తో విన్నాను!"

టెంపో నవ్వుతో "కిటికీ మీది వేలి ముద్రలు మాయం చేశాక, ఏమీ ఎరగని వాడిలా, చిందరవందరగా పడున్న వస్తువుల్ని కెలుకుతూ, ఎవరైనావస్తే నగల

కోసం వెతికే మంచి వ్యక్తిలా కనిపించే ప్రయత్నం చేస్తూ సెల్ డయల్ చేసి ఎవరితోనో మాట్లాడాడు. 'ప్లాన్ సక్సెస్! ఆ సంబంధం వోకే! ముహూర్తం పెట్టిం చెయ్' అన్నాడు. తోడు దొంగతో కాబోలు! వైకుంఠం మొబైల్‌లోని డయల్ నంబర్‌లో ఆ తోడు దొంగ నంబరు నీకు దొరుకుతుంది!"

పృథ్వీరావ్ ఆదరాబాదరా, వైకుంఠం జేబు లోంచి మొబైల్ తీసుకుని, తన జేబులో వుంచేసుకున్నాడు.

"టెంపోగారూ... బుద్ధిగడ్డి తిని తప్పు చేశాను. క్షమించండి.. కైలాసం బావగారి కూతుర్ని నా కోడలిగా చేసుకుంటాను..." వైకుంఠం ప్రాధేయపడ్డాడు.

కైలాసం అతని వైపు తిరిగి అనుమానంగా చూశాడు. "ముహూర్తం దాటి పోయింది.... యమ గండం వచ్చేసింది... ఎలా బావగారు?"

వైకుంఠం మొహం మీద చిరునవ్వు కదలాడింది. "అబ్బే... జీలకర్రా బెల్లం సమయానికి పెట్టేశావ్, మాంగల్యధారణ కొంచెం లేటైనా మరేం ఫర్వాలేదు బావగారూ!"

కైలాసం కుడిచెయ్యి త్రాచుపాము పడగలా కదిలింది. వైకుంఠం చెంప చెళ్ళు మంది. వైకుంఠం బుగ్గ బూరెలా పొంగింది. "దరిద్రుడా! నీ కాళ్ళు పట్టుకున్నాను కదా! నిన్ను నరికినా పాపం రాదురా, స్కాండల్!"

కైలాసం చెయ్యి మళ్ళీ కదిలింది. కుడి చెయ్యి వెనక భాగం యీ సారి వైకుంఠం కుడి చెంపని పగలేసింది.

"చేత్తోకాదండీ, చెప్పుతో కొట్టండి, పాపిష్టి వాణ్ణి!" కైలాసం భార్య సుధ ఉక్రోశంతో అంది. కైలాసం ఎడం చేత్తో వైకుంఠం చొక్కా ముందు భాగాన్ని పట్టుకున్నాడు. అతని మొహంలోకి గుడ్లరు ముతూ చూశాడు.

"కైలాసం గారూ... వాణ్ణి మీ రబ్బరు చేతుల్తో ఎంతకొట్టినా లాభం లేదు. మా వాళ్ళున్నారు! వాళ్ళు ఒక చెయ్యి చూసుకుంటారు! మీరు పెళ్ళికి ఏర్పాటు చేసిన బాజుభజంత్రీలతో వీణ్ణి స్టేషన్‌కి ఊరేగింపుగా తీసుకెళ్తాను. కాసేపాగి మీరు రండి! కంప్లెయింట్ రాసివ్వండి!"

కైలాసం ఆవేశాన్ని అణుచుకుంటూ వైకుంఠాన్ని నిప్పులు కక్కుతూ చూశాడు. ఎవ్వరూ ఊహించని విధంగా అతని మొహమ్మీద తుప్పుక్కుమంటూ ఉమ్మేశాడు!

"టెంపోగారూ... యీ దరిద్రుడు చేసిన నిర్వాకంలో పెళ్ళానికీ, కొడుక్కీ, వాటాలున్నాయా?" కైలాసం భార్య సుధ ప్రశ్నించింది.

"ఆ రహస్యాన్ని మన పృథ్వీరావ్ కక్కిస్తాడు!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. "పృథ్వీరావ్! మన ప్లాన్‌లో భాగంగా కొబ్బరి బొండాం కేడీ పార్టీని కస్టడీ లోకి తీసుకున్నావ్‌గా! వాళ్ళని వదిలెయ్, పాపం!"

పృథ్వీరావ్ సమాధానం చెప్పబోయేలోగా అతని జేబులోని మొబైల్ మోగింది. పృథ్వీరావ్ మొబైల్‌ని చెవికి జతచేసి, యస్!" అన్నాడు. కాసేపు నోరు వెళ్ళబెట్టి వింటూ వుండిపోయాడు. "అలాగా! వస్తున్నా!" అంటూ ఫోన్ కట్ చేశాడు. డిటెక్టివ్ టెంపో వైపు అయోమయంగా చూశాడు.

"ఏమిటి పృథ్వీ?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"మరేం లేదు... ఇంటరాగేషన్‌లో కొబ్బరి బొండాం కేడీగాడు దుర్గయ్య - నగలు కాజేసినట్టు వోప్పేసుకున్నాట్ట!"

అందరూ గొల్లున నవ్వుతూ వుండిపోయారు. పోలీసులు పృథ్వీరావ్ సైగతో వైకుంఠాన్ని లాక్కుంటూ వెళ్ళారు.

పెళ్ళికూతురు వందన మెల్లగా నడుస్తూ డిటెక్టివ్ టెంపో దగ్గర వచ్చింది. ఒకసారి అతని కళ్ళలోకి చూసి, వెనక్కి తిరిగింది. తన వెనక నిలుచున్న పాప చేతుల్లో దండను తీసుకుని తటాలున టెంపో మెడలో వేసింది.

"నా నగల్ని దక్కించి, దొంగను పట్టుకున్న టెంపోగారికి ఇది నేను చేస్తున్న సన్మానం!" వందన అంది. ఆనంద భాష్యాలతో ఆమె కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

అందరూ చప్పట్లు తట్టారు. సిద్ధాంతి కైలాసం ముందుకెళ్ళారు.

"అయ్యో, కైలాసం గారూ! ఆ వైకుంఠాన్ని నమ్మి మునిగి పోయాను, వాడికి తద్దినం పెట్ట! నా శ్రమను మీరు గుర్తించాలి!"

"అలాగలాగే! తప్పకుండా!" కైలాసం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"సిద్ధాంతిగారూ - మీరు నిర్ణయించి ముహూర్తం సుమూహర్తమూ కాదు; రాహుకాల ముహూర్తమూ కాదు! ఆ వైకుంఠం గాడు అన్నట్టు అది - వాడికి యమగండమే!" డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

అతిథులందరూ ఆనందంగా నవ్వారు.

కాజల్ కలల రాకుమారుడు....

కాజల్ 'మగధీర' మూడో నుంచి బయటపడడం లేదని పరిశ్రమలోని వారు అంటున్నారు. 'మగధీర' సక్సెస్ అనంతరం కాజల్ మాటల్లో విపరీతమైన మార్పు వచ్చిందన్నది వారి ఆరోపణ. ఎందుకంటే ఇటీవలే కాజల్ తనకు కాబోయే భర్తకు ఉండవలసిన లక్షణాలను వివరించిందట! తన కాబోయే భర్త తనకన్నా

పొడుగ్గా ఉండాలట! అతనికి మంచి హృదయం ఉండాలట! మంచి సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ ఉండి, తనను ఎప్పుడూ నవ్విస్తూ ఉండాలట! వీటన్నిటికన్నా 'మగధీర'నే లైఫ్ పార్టనర్‌గా చేసుకుంటే సరిపోతుంది కదా! అని వారు గొణగడం ముక్తాయింపు.